

lunde nogen glimrende Løbebane imøde. Sæt at vi i den yngste af de to Classer, som her ere foreslaaede, optage 20, saa lade vi 10 af dem gaae om 2 Aar, medens de øvrige 10 atter efter 2 Aars Forløb blive udnævnte til Secondlieutenanter, men da vi kun kunne bruge $2\frac{1}{2}$ om Aaret som faste Officerer, vil altsaa 5 af de 10, som udgaae fra Academiet hvert andet Aar, blive at hjemsende, dog ikke strax, men gennemsnittlig ville de kunne blive til Tjeneste i 4 Aar, inden de faae nogen Vished for, om deres Haab om at blive faste Officerer realiseres eller ei. Det er ganske vist ikke nogen glimrende Veit, man byder dem. Tilmed forlanger man saa, at efter de 4 Aars Forløb, naar de hjemsendes, for at modtage den Smule Orlovpenge, skulle de forpligte sig til ikke at søge noget andet Livserhverv end et saadant, der kan holde dem til Fædrelandet, undtagen med Ministerens udtrykkelige Tilladelse. De vedkommende Mænd, som saaledes hjemsendes, og som nu for Alvor skulle søge at danne sig en anden Livsstilling, ville ved denne Bestemmelse være bundne endnu i 3 Aar, inden de kunne søge at danne sig en saadan. Naar man nu byder dem — Mænd under saadanne Vilkaar, der ere langt, langt uheldigere stillede end de vedkommende Secondlieutenanter ved Landhæren, af hvem man ikke fordrer nær den Uddannelse, som man forlanger af Søofficerer — nogle forsøge Rettigheder ved Ansættelse i forskjellige Poster her i Landet, saa forekommer det mig, at den høitærede Marineminister maatte være Udvalget og Thinget taknemmelig, hvis de ville gaae denne Veit, og jeg troer ogsaa, at den høitærede Minister er det. Det er kun som Medlem af Regeringen, han har seet sig nødsaget til at gjøre nogen Indvending mod Forslaget her. Dette Forslag troer jeg imidlertid ikke blot er begrundet ligeoverfor de Vedkommende, men det er ogsaa berettiget med Hensyn til Statens Lødv. Jeg troer, at de fleste af vore Toldofficianters Stilling passer meget bedre for saaledes uddannede Sømand, end den passer for Landhærens hjemsendte Befalingsmænd. Vi have ved mange af vore Kyststæder ofte Tilfælde, hvor Toldofficianten, dersom han var en raft Sømand, i flere Maader kunde hjælpe de

vedkommende Skibsførere og Andre, der trængte til Hjælp tilføes; men nu maa han staae som en Høne, der har Wellinger, disse sømme omkring og Hønen staaer paa Strandbredden; de Mænd nemlig, som han kunde faae til at tage sig af Sagen, kan han nok mundtlig opmuntre, men selv at gaae med formaaer han ikke. Jeg mener derfor, at det vilde være i Statens Interesse, om vi udvidede de Rettigheder, som den vedkommende Resolution har givet de Paagjældende, navnlig efter den lidet misundelsesværdige Stilling, som saadanne Mænd, der ikke blive faste Officerer, faae.

Hvad Forslaget under Nr. 39 angaaer, da er det mig ogsaa en Glæde i det Hele taget at kunne slutte mig til, hvad den ærede Ordfører derom udtalte, og jeg har ogsaa forundret mig over at høre, at den høitærede Minister ikke erkjendte, at Udvalget har været meget skaansomt, ja maaskee for redbont til at gaae ind paa de Forslag, Ministeren har gjort med Hensyn til Tallet af Officerer i de forskjellige Classer, og jeg troer, at vi, ved at gaae ind derpaa, meget vel kunne fordrø det, som udviklet af den ærede Ordfører, at saadanne Stillinger, som nævnt, bedst blive bestyrede af faste i Nummer værende Officerer. Det vil paa mange Maader kunne have en heldig Indflydelse paa vor Marine, dersom der udviklede sig et større Samliv imellem den private og den mere offentlige Sømandsstand; dette have vi altså haardt savnet, idet vi have haadt et Marinecorps, der i den Henseende, troer jeg, paa mange Maader har været altså forneemt, om vi end maa erkjende, at flere af dette Corpses Medlemmer ved adskillige Leiligheder have søgt at lægge deres Interesse for Sømandens Udvikling og Forhold for Dagen. Dette Spørgsmaal vilde jeg langt hellere have stillet endnu mere som almindelig Regel, men dette har der vist sig Banstueligheder ved, og derfor skal jeg ikke nægte, at jeg sætter stor Priis paa, at i alle Fald det, som her er foresat, vedtages. Komme vi til Forslaget om Krydstoldinspectorens Stilling og til Bestemmelserne om Overlodsernes Stilling, da nærer jeg ingen Tvivl om, at Thinget vil godkjende de Betragtninger, som i den Henseende ere udtalte af den ærede Ord-